

Nr 257.

Av herr **Berling m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition angående vissa anslag till polisväsendet.*

I proposition (nr 273) till innevarande års riksdag angående vissa anslag till polisväsendet upptages även till behandling de s. k. utlänningsakkunnigas förslag i syfte att åvägabringa en effektivare gränskontroll samt rörande bestridandet av kostnaderna för denna kontroll.

I sistnämnda avseende innebar de sakkunnigas förslag i princip, att gränskontrollen i vad den avsåge s. k. genomresetrafik skulle utgöra en statlig uppgift, för vilken kostnaderna borde åvila statsverket, medan gränskontrollen, i den mån den toge sikte på den lokala trafiken, vore att likställa med kommunala polisuppgifter och således i städerna borde bekostas av dessa.

Efter en redogörelse för de sakkunnigas förslag till skärpt kontroll återgives i propositionen, huru de sakkunniga tillämpat nämnda princip för de olika städerna. Vad därutinnan föreslagits kan sammanfattas så, att ersättning av statsmedel föreslås utgå till Trälleborg med hela samt till Malmö och Hälsingborg med halva kostnaden ävensom till Landskrona med en tredjedel samt till Göteborg och Stockholm med en fjärdedel av kostnaderna.

Dessa statsbidrag böra enligt de sakkunniga ställas i relation till städernas totalutgifter för kontrollen och i allmänhet avse ej blott avlöning i olika former till personalen utan även utgifter för lokaler och vad därmed äger samband.

Såväl själva principen som densammas berörda tillämpning har helt och hållet godtagits av föredragande departementschefen och ifrågavarande anslag har beräknats i enlighet härmed.

Av redogörelsen i propositionen framgår emellertid, att i flera yttranden invändningar framställdes mot de sakkunnigas förslag i kostnadsfrågan. Vi vilja för vår del i första hand rikta oss mot själva den uppfattningen, att någon del av kostnaderna för gränskontrollen såsom avseende s. k. lokal trafik bör bestridas av städerna, och anse i stället att dessa kostnader böra åvila endast staten. Som skäl för denna vår ståndpunkt åberopas vad stadsfullmäktige i Stockholm anfört härom i sitt yttrande (se prop. sid. 11). Såsom däri antytts ha ifrågavarande städer — även om de måhända kunna ha intresse av själva resandetraffiken — knappast ur ordningssynpunkt något intresse av den av statsmakterna föreskrivna kontrollen härå, utan har denna påkallats av allmänt främlingspolitiska skäl och inrättats därefter. Att lägga kostnaden för en sådan uppgift å staten synes oss så mycket mera naturligt, som man väl numera allmänt, särskilt med hänsyn till skatteutjämningsintresset, kommit till den uppfattningen, att man icke bör draga sig för utan tvärtom eftersträva att å stat i stället för kommun lägga så-

dana nödvändiga samhällsutgifter, som lämpligen kunna bestridas på detta sätt utan att därav följa organisatoriska eller andra olägenheter.

Skulle vårt förslag om dessa kostnaders bestridande uteslutande av statsmedel icke vinna bifall, få vi hemställa, att i allt fall en större andel måtte tillskjutas av statsmedel. Det torde därvid få framhållas, att den i dessa städer med främlingskontroll sysselsatta polispersonalen säkert under alla omständigheter kommer att väsentligen sysselsättas med granskning av pass och att sådana i allmänhet icke erfordras för den s. k. lokala trafiken.

Under återopande av vad vi nu anfört få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i förevarande proposition, att alla ifrågavarande städer erhålla full ersättning för sina kostnader för gränskontrollen.

Stockholm den 6 april 1937.

Edwin Berling.

Herman Ericsson,
Malmö.

Joh. Nilsson.

Eilif Sylwan.

Edg. Sjödahl.

I motionens syfte instämmer:

Olof Carlsson.
